

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

موسوی

۰۳ سپتمبر ۲۰۱۷

شارلاتانیزم به جای توبه و انتقاد از خود

۴

در قسمت قبلی این مختصر از دید قرآن یعنی کتابی که "هاشمیان" ادعای اعتقاد بدان را نموده به زعم خودش هر کسی را خواسته باشد بر مبنای آن تکفیر می نماید، در مورد دروغ و دروغگو چه حکمی دارد و چگونه همان قرآن، وی را در قطار کفار، شیاطین و ظالمان قرار داده لعنت می کند.

در این قسمت توجه شما را به این نکته جلب می دارم که "معذرت خواست" یعنی چه؟ آیا این جاسوس بنام از خود انتقاد می نماید و یا این که در پیشگاه "خدا" توبه می نماید، تا از گناهش که لعنت را سزاوارش ساخته بود، بگذرد.

تا جایی که این قلم از "هاشمیان" و افرادی از قماش "هاشمیان" شناخت دارم، آنها کسانی هستند که نه اعتقاد به اصل انتقاد از خود دارند و نه هم شهادت و جرأت آن را. چه به گفته زنده یاد "قیوم رهبر"، انتقاد از خود چیزی کمتر از کالبد شگافی یک جسم زنده نیست. یعنی به همان سانی که کالبد شگافی یک جسم زنده درد انگیز و طاقت فرساست و تحمل آن از عهده هرکسی برآمده نمی تواند، انتقاد از خود شهادت، جرأت و تحملی را طلب می نماید که نه تنها هرکسی توان انجام آن را ندارد، بلکه در نفس خود می تواند محکی به شمار آید که یک فرد تا چه حد بر خود پرستی و خود گرایی خود غلبه و توانائی آن را پیدا نموده است، که به گفته اخوندی نفس اماره اش را در پای واقعیت قربانی نماید. اصلی که برای یک تهمت گر و مفتری به هیچ صورتی قابل پذیرش نبوده و نخواهد بود.

بر مبنای همین شناخت، آنچه برای "هاشمیان" می تواند مطرح باشد، توبه است. در این مختصر هرگاه به همین اکتفاء نمائیم که توبه الزاماً بعد از انجام گناه و صدور فعل بد و ناشایستی می باید صورت گیرد، نخستین نکته ای که در "معذرت خواهی" این جاسوس بی مقدار خود را نشان می دهد، درک این نکته از جانب وی است که وی فعل ناشایست و گناهی مرتکب شده است. اگر "معذرت خواهی" واقعاً بر همین مبنا استوار باشد، نه این که آن را وسیله تحمیل دیگران و راه یابی به سایتها قرار داده باشد، جای دارد به وی تبریک گفت. زیرا هرچند سن و سالش به حدی رسیده است که زیاد فرصت عمل درست را ندارد، باز هم همین که عملش را زشت و ناشایست می داند، حد اقل برای دیگران که بوزینه وار از وی دنباله روی می کردند، می تواند آموزنده باشد.

آنچه در مورد توبه بعد از صدور گناه در گام نخست مطرح می گردد این است که آیا با صدور گناه "حق العبد" ی پایمال گردیده و یا در حیطه "حق الله" قرار می گیرد. چه تا جایی که باز هم از احکام فقه اسلامی بر می آید، توبه ای به

مناسب "حق الله" می باید صورت بگیرد ، گذشته از خلوص نیت تنها شرط توبه ، اجتناب از تکرار همان عمل می باشد. مثلاً انسانی که خود را مسلمان می داند و ادعای اسلامیت دارد ، بعد از ترک نماز، توبه می کند. در چنین صورتی چون مسأله نخواندن نماز در گام نخست شامل "حق الله" می گردد ، همین فرد تواب ، با اخلاص و از صدق دل توبه نموده که بعد از آن نمازش را ترک ننماید ، تقریباً قضیه حل است و تواب لازم نیست کار دیگری انجام دهد. عکس "حق الله"، در "حق العبد"، قضیه از اساس متفاوت است، یعنی به علاوه خلوص نیت و صدق دل و اجتناب از تکرار آن عمل ، جبران خسارت وارده به انسان متضرر نیز شرط اساسی توبه نموده است. شرطی که حتا عوام الناس نیز در گفته های روزمره خویش بدان اشاره نموده می گویند: " خدا حق خود می بخشد، مگه حق بنده ره بخشیده نمی تانه"

وقتی از چنین منظری به عملکرد "هاشمیان" در طی سالیان طولانی فعالیت های استخباراتی اش نگریسته شود، دیده می شود که "هاشمیان" با هر گامی که برداشته است، با هر خبر راست و یا دروغی که به اربابانش رسانیده است، انسانهایی را متضرر ، خساره مند و به عذاب گرفتار نموده است، هیچ دور نرویم همین اراجیفی که زیر عنوان نوشته ، به خورد مردم می داد، هیچ یک از آنها مطلبی نبوده که در آن با تهمت ، افتراء و دروغ به فرد و یا افرادی هتک حرمت ننموده باشد ، فردی را دشنام نداده باشد، به کسانی بهتان نبسته باشد. در چنین حالتی وقتی یک فرد می خواهد توبه کند، گذشته از این که شرایط توبه "حق الله" را می باید مراعات نماید، بر وی لازم است تا به تمام کسانی که به وسیله ادعاهای دروغ و بهتان هتک حرمت نموده، در نخستین گام تمام حرفها ، تهمت ها ، افتراء ها و دشنامهایش را پس بگیرد.

این کار به دو شکل که یکی مکمل دیگریست می تواند انجام یابد، نخست آن که از تمام سایتیهای که آن اراجیف و دشنام ها را نشر نموده اند، بخواهد تا نوشته های قبلی اش را که در آن به شخصیت های حقوقی و حقیقی تهمت بسته و دشنام داده ، همه را از سایتیهای شان بردارند.

حرکت دوم به جای "معذرت خواهی" دروغین که در آن علت تمام اراجیف را حفظ منافع افغانستان قلمداد می نماید ، صریح و صادقانه پای پیش گذاشته بگوید که من در تمام موارد اشتباه - حد اقل- کرده ، تمام آنچه را نگاشته ام ، دروغ ، بهتان، افتراء و دشنام است. فقط در چنین صورتیست که افراد متضرر از لحاظ شخصی حق شان اداء شده ، مسأله قبول "معذرت خواهی" برای شان مطرح می گردد.

و اما مسأله تا حال در چه وضعیتی قرار دارد؟ در حالی که این جاسوس بی آرم هنوز هم از طریق سایتک های مربوط "آی . اس. آی" به فحاشی خود ادامه دهد ، اراجیف قبلی اش نیز در تمام آن سایتک های استخباراتی قابل دسترسی بوده، عناصر مزدوری از قماش "هاشمیان" را تغذیه فکری می نمایند. چنین امری به خودی خود نشان می دهد، که "هاشمیان" در توبه خود صادق نیست و توبه وسیله ایست جهت تحمیل عناصر عقبنامه و آنانی که در ماهیت امر با "هاشمیان" تفاوت زیادی ندارند.

در این جا شاید کس و یا کسانی پیدا شود و ادعا نماید، که هستند سایتیهای که آن زمان نوشته های "هاشمیان" را نشر نموده اند و با وی دوست بوده اند، مگر اینک مناسبات شان به هم خورده، آن سایتها حاضر نیستند تا نوشته های قبلی "هاشمیان" را از صفحات شان بردارند زیرا می خواهند بدان وسیله از یک جانب آنهایی را که از جانب "هاشمیان" توهین و تحقیر شده اند، بیشتر توهین نمایند و از جانب دیگر با چنین حرکتی، امکان توبه پذیری "هاشمیان" را محدود بسازند.

آنچه در آغاز همین بخش مکمل یاد گردید، درست به خاطر رفع همین دشواری می باشد. زیرا وقتی "هاشمیان" با صراحت و بدون پنهان شدن در عقب "منافع افغانستان"، بر ادعاهای دیروزش خط بطلان کشیده و چنان نوشته ای را از طریق سایت های دوست و دشمن منتشر بسازد، در عمل به ادامه خیره سری سایت های معاند آزادی افغانستان و بهروزی مردم آن نقطه پایان می گذارد.

ادامه دارد.